

23. Søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

Når vi leser den Hellige Skriften, kan vi forstå hvor mange profeter forberedte og advarte den utvalgte nasjonen om det første komme av Jesus til verden. I dagens første lesning hørte vi, hva som skulle skje før frelseren kommer. Profeten Jesaja sa, «Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som hjorten, og den stumme skal juble med sin tunge. For i ørkenen bryter kilden frem, bekker på de tørre stepper». De siste 2000 årene forbereder Kirken oss for hans andre komme og for dommenes dag. Mange tror ikke på det, og noen tar det for gitt. Hvor seriøst tar vi det å treffe ham på denne dagen?

Alle kan forstå hvordan og hvorfor rikdom og fattigdom bygges opp. Selv om Gud skapte en verden, sier vi de rike land og de fattige land. Den hellige Jakob sier i dagens andre lesning at alle er brødre og søstre i Kristus. Han ønsker at vi går bort fra diskriminering. Han sa, «Har ikke Gud utvalgt nettopp dem som er fattige i verdens øyne, til å være rike i troen, og arve det Riket han har lovet dem som elsker ham?».

I evangeliet hørte vi hvordan Jesus helbredet en mann som var døv og hadde vondt for å tale. Vi husker godt fra dåpsritualet etter at dåpslyset blir tent fra påskelyset, at ritualet begynner med det som heter *Effata*. Det betyr «lukkk deg opp!». Presten berører barnets ører og munn og sier: «Herren Jesus Kristus lot de døve høre og de stumme tale. Måtte han snart la deg høre sitt ord med dine ører, og la din munn bekjenne din tro, Gud Fader til pris og ære». Dagens hele evangelium handler om dette ritualet. Veldig ofte konsentrerer man ikke på alt dette og hvor det kommer fra, men det er en del av dåpssakramentet.

Det betyr at Gud ga oss ører for å høre ham på forskjellige steder og på forskjellige måter. Han ga oss munn og tunge for å prise ham. Hvor ofte bruker vi disse for å begå en synd i stedet for å velsigne den andre i Guds navn? Vi har to ører og en munn betyr at vi kan høre mye, mens vi bør snakke mindre. Kanskje derfor den hellige Jakob sa, «Tungen er en liten kroppsdel, men kan skryte av sin store makt. Ja, en liten ild kan sette den største skog i brann! Også tungen er en ild, en verden av ondskap blant våre lemmer. Den smitter hele kroppen og setter livshjulet i brann, og selv blir den satt i brann av helvete ... Men den lovpriser vi vår Herre og Far, og med den forbanner vi menneskene som er skapt i Guds bilde. Fra samme munn kommer det både lovprisning og forbannelse. Slik må det ikke være, mine søsken!» (Jak 3,5-6, 8-10). Han minner oss at vi er skapt i Guds bilde.

Først og fremst la oss prise Gud for at vi er i verden. Bare tenk på dem som er døve og stumme. La oss takke ham at vi har øyne og ører på sin plass, så at vi kan bruke dem på en ordentlig måte. Følg kjærlighetsbudet, «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og av alle dine tanker, og din neste som deg selv», la oss prise Gud med vårt legeme og sjel. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD